

Tirage / oplage

99.867

1702

Fax 02/467.26.96

Tel 02/467.22.11

Da

VL

KORT GEDING

THEATER

KLEINE EVA
VERDIEN T BETER

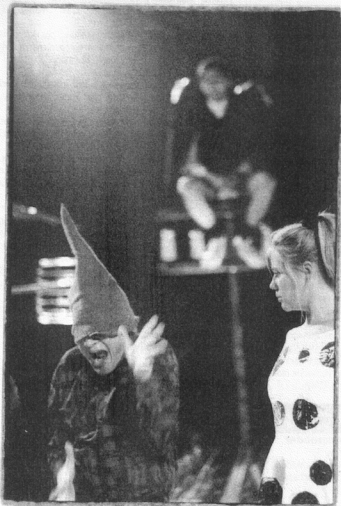
Martha Tentatief en KVS spelen „De kleine Eva uit de Kromme Bijlstraat”. Nog tot 18 oktober (20 uur), van dinsdag tot zaterdag, Tweestationsstraat 126, 1070 Brussel (achter de Brico). Reserveringen 02-412.70.70 of www.kvs.be

FR was eens een land waar een kind werd mismeesterd. De bevolking was ontredder. Iedereen sprak er over. De recherche zocht. Een zonderlinge man werd opgepakt. Dat is hier ooit eens gebeurd. In 1956. Al bij al een onbeduidend voorval. De krantenartikels die erover verschenen, plakte Louis-Paul Boon naast elkaar en zette ze om in poëzie.

In *De kleine Eva uit de Kromme Bijlstraat* is de journalistieke double check uitgewoerd tot een prisma van getuigenissen. Boon observeert, rapporteert, citeert, verifieert en poëtiseert. De 71 ikjes uit het origineel dragen elk een puzzelstukje bij tot een beeld van de feiten. En dan laat Boon de vader van het slachtoffer spreken. Anders al niet tot veel woorden in staat, en nu zeker niet: „Zes kinderen, en die van acht is er tussenuit gevallen.” Boontje is afstandelijk in de vorm, maar bewogen in het hart.

In die delicate balans schuilt de kracht van dit krantengedicht. Zo bant het huilerigheid en gesuikerd melodrama. Voor zijn theatrale pendant probeert Martha Tentatief het anders. Het kwam uit bij wat ik maar „stemmen-spel” noem, waarbij afwisselend een klankweefsel van stemmen en acteerwerk de motor zijn. Als de stemmen in elkaar haken, klinkt de tekst ritmisch als een partituur en werkt hij als een hoorspel. Even later zijn dik aangezet acteerspel en beweging de drijvende krachten.

De voorstelling speelt in een industriële pand, daar waar Brussel stopt om stad te zijn en twijfelt om zich tot KMO-zone te bekenen. Het is de perfecte locatie voor Boons „vage grond”, waar kinderen vuurtjes stoken, pubers komen vrijen en gestoord

François Beuckelaers en Katrien de Ruyscher in „De kleine Eva uit de Kromme Bijlstraat”. © Koen Broos

den in de fout gaan. Het speelvlak ziet er uit als een verwaarloosd perceel waar groezelige troep rondslingert. Toch ziet Martha Tentatief er ook magie in. Met gerecycleerd materiaal is een kot opgetrokken, een Tinguely-achtig raderwerk en een verlichte fabriek.

De acteurs hebben alleen het hart van het speelvlak voor zich. Ze lijken er met de schoenlepel ingewurmd. Als ze zich voor een stemmenpartij breed opstellen, zitten ze al gauw vast. Gaan ze daarna voor beweging, dan ontbreekt het dieptezicht. Bovendien sputtert de uitvoering zowel bij het stemwerk als het acteerwerk. Bij het stemmenspel ontbreekt het aan aplomb, timing en samenhang. Het muziekje zingt

nog niet. In het acteren zitten ronduit flauwe vondsten, zoals ter plaats lopen om een demarage te simuleren. Lucas Smolders speelt met zijn overtuigende stripfiguur-detective iedereen huiswaarts, maar het is de vraag of dit instant-succes bijdraagt tot de toon van het geheel.

Hoe theatraaliseer je een gedicht? Martha Tentatief zag twee oplossingen en heeft ze dan maar allebei gekozen. Het probleem is niet zozeer die nevenschikking, maar de uitvoering. Het lijkt op een dieselmotor die abusievelijk benzine toegediend kreeg. Het ware probleem is dat de makers zo amper de ziel raken van deze wondermooie tekst.

Geert Sels